

virkelig let vilde lykkes, og jeg synes, at alle de Tal, vi have hørt, ikke alene af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), men ogsaa af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. N. Hansen), hvilke Tal ere blevne supplerede af den høitærede Indenrigsminister, maae vise, hvilken Fremgang det virkelig i de sidste 10 Aar har havt med Fæstes Overgang til Selveiendom. Hvis de ærede Medlemmer blive enige om at lade Sagen gaae over til anden Behandling, vil jeg naturligtviis stemme derfor. Det er mit Ønske, at denne Sag skal underkastes en nyte Prøvelse, og jeg forbinder dermed et andet Hensyn. Jeg har nemlig det Haab, at naar Sagen nu engang er bragt for, og kommer til anden Behandling, og der i det Hele bliver taget alvorlig fat paa den, det saa maa komme til at udøve et saadant Tryk paa dem — de ere ikke her tilstede —, som jeg har betegnet som gjenstridige, dem, som ikke vilde sælge, at de komme til at forstaae deres Tid. Der er af en æret Rigsdagsmand, min Nabo her tilvenstre (Sagd), ført Klage over, at enkelte Godseiere overtræde deres Pligter. Jeg vil ærlig tilstaae, at jeg ikke har fulgt med den ærede Taler, og jeg har heller ikke endnu læst Rigsdagstidenden for igaar, saa jeg veed ikke ganske, hvad det ærede Medlem har sagt; men jeg troer, at det er bemærket af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), at hvis saadanne Misbrug som paapeget have fundet Sted, maa det tilskrives Overtørrigheden, der skulde have Tilsyn med, at Misbrugene forebygges. Jeg veed nu ikke, om det har fundet Sted; er det Tilfældet, tør vi ganske vist have det Haab, at den høitærede Indenrigsminister vil holde de Embedsmænd, som specielt skulle have Tilsyn dermed, til at paasee, at saadanne Misbrug ikke skee, derved ville vi ogsaa blive frie for disse Klager. Jeg vil imidlertid ikke haabe, at det gaaer hermed, som det gaaer paa flere Steder, hvor Overtørrighederne undlade at holde Retsbetjentene til at gjøre deres Pligt; thi det er ganske vist, at paa enkelte Steder holdes Retsbetjentene ikke i Drene, for at bruge et simpelt Udtryk, og jeg kan ikke finde noget andet i dette Dreblik. Hvis de

bleve holdte i Drene, vilde vi ikke have alle disse mange Commissioner, som koste Statskassen saa mange Penge, og Retsbevidstheden vilde ikke saaledes hvert Dreblik blive saaret, som Tilfældet er. Nu er det engang kommet paa Tale her om de Misbrug, som skulle være begaaede af enkelte Jorddrotter — jeg veed ikke, om de ere begaaede, jeg haaber det ikke — men det er i saa Tilfælde i alt Fald ganske godt, at de Herrer Amtmænd faae at vide, at deres Synderregister er opslaaet her.

Sagd: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Sagd: Med Hensyn til den Uttring, som den ærede sidste Taler brugte, nemlig at han vilde have ønsket, at det Banner, hvorunder vi, der arbeide for Forslagets Fremme, virke, ikke var blevet stultet ud, og idet han søiede til, at han ikke havde lovet sine Bælgere Noget, maa jeg blot med saa Død forsvare mig imod, at denne Uttring bliver tydet paa en Maade, som jeg ikke ønsker.

Hall: Da jeg i sidste Møde gav Afslald paa at tage Ordet, var det, deels fordi jeg vilde gjøre Mit til, at Forhandlingen om denne Sag kom til Afslutning, og deels fordi jeg fandt, at saa godt som Alt, hvad jeg kunde have havt at fremsøre, var blevet udtalt i det Foredrag, hvormed det sidste ærede Medlem (Bille) sluttede, et Foredrag, der fremstillede hele denne Sag, og navnlig dens hele historiske Udvikling, paa en saa klar, skarp og overbevisende Maade, at jeg ikke troer, det er muligt at det kunde gjøres bedre. Naar jeg nu alligevel benytter denne Leilighed, som er bleven mig givet, til at tage Ordet, skal det kun være for at fatte mig i den størst mulige Kortbed; men da Forhandlingerne dog skulle forsaettes, forekommer det mig, at der er særlig Opfordring for mig til ikke ganske at tie stille. Det er vist ikke undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed, at der lige fra Begyndelsen af denne Sags Forhandling ideltig